

Α'π. Τὸ εἶδος τῶν Ἑρπετῶν ἔχει πολλὰ πράγματα κοινὰ καὶ εἰς τὰ ἄλλα ζῶα, τὰ ὅποια ἐπαραιτήρησα

μακεροὶ, καθὼς ὁ κοινὸς ὄνις, καὶ πολλοὶ ἄλλοι ὅπῃ εὐρίσκονται εἰς ξένας χώρας.

2. Μετὰ τῆς ὄψεως τὸ πλεονάζον ἀξιολογώτερον εἶδος τῶν Ἑρπετῶν εἶναι οἱ Σαλιάγκοι καὶ εἰδῆς μερικοὶ ἔχουσιν ἓνα εἶδος κογχύλης, μέγεθος, καὶ διάφορα χρώματα· ἄλλοι δὲ δὲν ἔχουσιν, ὡς οἱ μεγάλοι μαῦροι Σαλιάγκοι, καὶ ἄλλοι ἔχουσι χρώματα κίτρινον καὶ ὑποπράσινον, καὶ ὅλοι ἐκεῖνοι ὅπῃ ὀνομάζονται Κοχλίας, καὶ ὅπῃ εὐρίσκονται ὑπὸ τῶν χόρτων εἰς ὑγρὰς τόπους, καὶ ἐπάνω εἰς τὰ φύλα τῶν φυτῶν, κτ.

3. Ἡμπορεῖ τις νὰ ἀριθμήσῃ εἰς τὴν τάξιν τῶν Ἑρπετῶν τὸ εἶδος τῶν πολυπόδων, διότι, ἐπειδὴ κατάχρηστικῶς ἡμπορεῖ νὰ τῆς ἀριθμήσῃ τις μετὰ τὰ ἔντομα, καὶ ἐπειδὴ ἡ κίνησις τῶν, μ' ὅλον ὅπῃ μετὰ τὰ ποδάρια κινήσῃ ὅτι κινῆνται μετὰ κάποιον τρόπον ἀναρριχόμενοι καὶ συρόμενοι, πολλὰ ἀριμοδίως ὅμως ἡμπορεῖ νὰ τῆς ὀνομάσῃ τις ἕρπετα, ἐπειδὴ κατὰ τὴν μέθοδον τῆς Ράϋ τὰ ἡρίθμησα εἰς τὸ προηγούμενον χόλιον μετὰ τὰ ἔντομα, καὶ δὲν βέβαιον ὁμιλήσει περὶ αὐτῶν περισσότερον.

4. Οἱ σκώληκες τῆς Γῆς εἶναι περισσοὶ τὸν ἀριθμὸν, ἄλλοι μὲν εἶναι μεγάλοι, ἄλλοι δὲ μικροί, μετὰ τῶν ὁποίων εἶναι κόκκινοι καὶ πράσινοι ὅπῃ ἔχουσι τὴν ἐρᾶν κίτρινον, καὶ αὐτοὶ οἱ ὑπερῖνοι ὀνομάζονται χρυσομέναι Οὐραί.

5. Οἱ σκώληκες ὅπῃ εὐρίσκονται εἰς τὸ Σῶμα τῶν ζώων εἶναι καὶ αὐτοὶ περισσοὶ, ὡς αἱ σρογγυλαὶ καὶ πλατεῖαι Ἑλμιυδες ὅπῃ εὐρίσκονται εἰς τὰ ἔν-

ἀλλ᾽, ἀλλ' ἔχει ἄλλα ὅπῃ εἰς αὐτὸ ἰδιάζουσι, τὰ ὅποια ἤδη θέλω σᾶς εἰπῆ, ἡ σρεβλή, σκωλη-

τερα τῆ ἀνθρώπου, αἱ ἀσκαρίδες εἰς τὰ ἔντερα τῶν ἵππων καὶ ἄλλων ζώων.

6. Τὰ ἐνύδρα ἕρπετὰ εἶναι πολλῶν εἰδῶν· τὰ χέλυα ἔχουσι τὴν πρώτην τάξιν εἰς αὐτὰ, ἐξ αἰτίας τῆς κινήσεώς των, ἀλλ' ἐξ αἰτίας τῆς φύσεώς των πάντοτε τὰ συνηρίθμισαν μετὰ τὰ ὄψαρια, καὶ ὠμίλησα εἰς αὐτὸ τὸ ὄνομα εἰς τὸ χόλιον περὶ τῶν ὄψαριων, ἄρθρ. 2.

7. Αἱ βδέλλαι ἀκολουθεῖσι μετὰ τὰ χέλυα, μετὰ τὴν τῶν ἐνύδρων ἕρπετῶν· εἶναι τριῶν λογίων, ἐκεῖναι τὰς ὁποίας μεταχειρίζονται εἰς τὴν Ἰατρικὴν, αἱ μαύραι κοιναὶ βδέλλαι, καὶ αἱ θαλάσσιαι αἱ ὁποῖαι αὐταὶ ἔχουσιν ἓνα σακτοειδὲς χρῶμα· ἀκόμι εἶναι ἓνα ἄλλο εἶδος ὅπῃ εἶναι μακρύτεραι καὶ ὀμαλώτεραι αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται προσκολλημέναι εἰς τὰς πέτρας εἰς τὸ βάθος τῶν ἀύλακίων.

8. Εἶναι ἀκόμι ἓνα ἄλλο εἶδος ἐνύδρων ἕρπετῶν μικροτέρων, ἀπὸ τὰ ὅποια ἄλλα μὲν εἶναι σρογγυλὰ μακρὰ καὶ μαῦρα, ἄλλα δὲ κόκκινα· τὰ μαῦρα ἔχουσιν ἑνὸς δακτύλου τὸ μῆκος, καὶ τὴν ἕραν διηρημένην εἰς δύο ὡς ὀνύχια· ἀμπορεῖ τινὰς νὰ συναρτιθῆσιν εἰς αὐτὴν τὴν τάξιν αὐτὰ τὰ μικρὰ χέλυα, ὅπῃ εὐρίσκονται σιχιδὸν εἰς τὰ ἀκίνητα νερά, τὰ ὅποια κάμνεσι νὰ φαίνηται τὸ νερὸν κόκκινον εἰς μερικὰς τόπους ἐξ αἰτίας ἑνὸς ἀγγεῖου γεμάτου ἀπὸ ῥευστῶν κόκκινον, τὸ ὁποῖον φαίνεται διὰ μέσθ τῆ Σώματος αὐτῶν.

9. Εἶναι ἓνα ἄλλο εἶδος ἀπὸ αὐτὰ ὅπῃ εἶναι ὀμαλὰ, μικρὰ καὶ λεπτὰ ὀνομαζόμενα Ἐπιδέσμια, τὰ

κοειδής ἢ ἀναρρίχωμένη κίνησις αὐτῶν, εἶναι πολ-
λὰ περίεργος, καὶ ἐφευρεμένη μὲ μίαν λεπτοτάτην

εὐρίσκομεν ποτὲ μὲν εἰς τὰ ὕδατα, ποτὲ δὲ εἰς τὰς
κλόνας τῆς χολώδους πόρος τῶν ζώων· ἔξω ἀπὸ αὐτὰ
εἶναι ἀκόμη καὶ ἄλλα πολλῶν εἰδῶν, τὰ ὅποια δὲν ἔ-
χουσι ἑχωριστὰ ὀνόματα.

10. Νομίζω ὅτι ἡμπορεῖ τινὰς νὰ ἀριθμήσῃ εἰς τὴν
τάξιν αὐτῶν αὐτὰ τὰ ἐνυδρα ἐρπετὰ ὅπῃ εἶναι σκεπα-
σμένα ἀπὸ μίαν θήκη· αὐτὴ ἡ θήκη εἶναι ἤτοι ἀ-
κίνητος καὶ προσκολλημένη εἰς πέτρας, καὶ εἶναι
σρογγυλὴ, ἢ τελάχιστον ὀλίγον ἐπίπεδος, ἢ εἶναι
κινητὴ, καὶ ἡμπορεῖ νὰ ληφθῆ, καὶ ὀνομάζεται κοινῶς
Φρυγανία, αὐτὴ εἶναι ὄρθη ἢ καμπυλωτή.

11. Ἡ ὄρθη θήκη συντίθεται ἀπὸ ἄχυρα, τὰ
ὅποια εὐρίσκονται ἤτοι παραλλήλως ἀναμεταξύτων,
καὶ εἶναι δύο λογιῶν, ἄλλαι μὲν μεγαλήτεραι, τῶν
ὁποίων τὰ ἄχυρα ἔχουσι δύο δακτύλους τὸ μῆκος,
ἄλλαι δὲ μικρότεραι. τὸ ὅποιον εἶναι πολλὰ κοινόν·
αὐτὰ τὰ ἐρπετὰ ὀνομάζονται straw — worms,
δηλ. ἀχυροσκώληκες, ἢ αὐτὰ τὰ ἄχυρα εἶναι ἐκ
πλαγίαι βραχύτερα, καὶ ἠνωμένα μὲ ὀλίγας κογχύ-
λας ἢ πέτρας.

12. Εἶναι ἄλλα, τῶν ὁποίων ἡ θήκη εἶναι ὁμοί-
ως ὄρθη, καὶ δὲν εἶναι τελείως κατασκευασμένη ἀπὸ
ἄχυρα, ἀλλὰ πάντοτε ἀπὸ ἄμιμου ἢ χαλύβια· αὐ-
τὰ ἔχουσι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὴν θήκην σρογγυλὴν,
καὶ ὀνομάζονται Ἀμόργαι σκυλοψάρων, ἄλλα εἶναι
σενώτερα καὶ ἐπιπεδέτερα.

13. Ἄλλα ἔχουσι θήκας ἀγκισρωτὰς, αἱ ὅποια
πάντοτε σμικρύνουσι βαθμιδόν· ἀπὸ αὐτὰ τὰ εἶδη
ἀριθμῶσι τέσσαρα εἶδη, δηλ. μαῦρα, μεγάλα ἢ μι-
κρά, ἄλλα σακτοειδῆ τὸ χρῶμα, μεγάλα ἢ μικρά,

τέχνην, ἢ μὲ μίαν γεωμετρικὴν συμμετρίαν· 2, ὅλον τὸ σῶμα ἐνὸς Σκωλήκος δὲν εἶναι ἄλλο, πα-

αί θῆκαι ὅλων αὐτῶν τῶν εἰδῶν τῶν σκωλήκων εἶναι θαυμασίως ἐχηματισμένα, ὅλα τὰ μέρη αὐτῶν εἶναι ἐνωμένα ἢ συγκεκολλημένα, εἰς τρόπον ὅπῃ ἤθελεν εἶναι δύσκολον νὰ τὰς ξεχωρίσῃ τις· μὲ αὐτὸ τὸ μέσον αὐτὰ τὰ ἔρπετά κινῶνται φυλαττόμενα ἀπὸ τὴν ἀδδηραγίαν τῶν ὄψαριων, τὰ ὅποια ἀλλέως ἤθελεν εἶναι τὸ κυνήγι αὐτῶν.

Σημ. Τὰ εἶδη τῶν Σκωλήκων κατὰ τοῦ Blumenbach διαιροῦνται εἰς 5. τάξεις· α'. Ἐντερῶδη, ὡς ὁ Γόρδιος, ὁ Ἄσκαρις, ὁ Τριχοκέφαλος, ὁ ἔχινόρυγχος, οἱ ἔλιμιθες ἢ ἀσκαρίδες, τὰ ἐπιδέσμια, ὁ ταινίας, ὁ ὕδατις, ἡ βδέλλα, κτ. β'. Μαλακῶδη, ὡς οἱ Σαλιάγχοι ἄνευ ὄσρεα, ἡ δορίς, ἡ ἀφροδίτη, ἡ ἀμριτρέτη, ἡ νηρεῖς, ἡ ναῖς, ἡ ἀσκιδία, ἡ ἀκτινία ἢ φῦσαλις, ἡ κλειῶ, ἡ σηπία, ὁ ὀκτάπους, ἡ σκύλαια, ἡ μεδῦσα, ἡ τευθύς (τὸ καλαμάρι) κτ. γ'. Ὀσρακῶδη, ἢ Κογχύλια, ἅτινα ἢ ὑποδιαίροῦνται 1. εἰς πολύθυρα, τὰ ὅποια ζῶσι μόνον ἐν τῇ θαλάσσῃ, ὡς ὁ χιτῶν σωλήν, βάλενος, διάδημα, φολὰς, δάκτυλος κτ. 2. εἰς δίθυρα, αὐτὰ ζῶσι κοινῶς εἰς τὰ ὕδατα, ὡς μῦα ἢ μύδια, κεράτια, καρδία ἢ χυβάδες, μάκτρα, δόναξ, σφόνδυλος, γίγας, (τῆτο εἶναι τὸ μεγαλύτερον ὄσρεον, τὸ ἔσωθεν αὐτῆ κρέας ζυγιάζει ἕως 12. ὀκάδες,) γρυφοῖδες, κιβωτός, ὄσρεα κοινὰ διαφόρων εἰδῶν, ἀνόμοια, κτένια, μύτελος, μαργαρίτης, λιθογάγος, πίννα κτ. 3. μονόθυρα ἢ κοχλίας, ἀργοναῦς, ναυτίλος, κῶνος, κύπρεα, πομφόλυξ, μήτρα, ἄρπη, πορφύρα, σρόμβος, κογχύλαι, τροχός, τηλεσκόπιον, λιτροφόρος, κόχλος, σκάλαιος, κλάδρος, ἔλιξ, ἰανθίς, νηρεῖτις, ἀλιωτίς, ὁ κοινὸς κοχλίας, κτ. 4.

· ρὰ καὶ ἕνα τρόπον μία σειρά δακτυλίων κατὰ ἑλι-
 κκοειδῆ γραμμὴν, τῶν ὁποίων αἱ κυκλοειδεῖς ἴνες
 συσελλόμεναι ἀποκατασταίνουσι τὰ δακτύλια σε-
 νώτερα καὶ μακρύτερα, ἀπὸ πλατέα καὶ ἐκτετα-
 μένα ὅπῃ ἦτον, καὶ ἔτιως ἢ ἔμπροσθεν τραβῆσα μεθ'
 ἑαυτὴν τὴν ὀπίωθεν, ἢ ἐνέργεια ἐξακολουθεῖται εἰς
 ὅλον τὸ μῆκος τῆς Σώματος αὐτῶν, καὶ παράγει
 τὴν σκωληκοειδῆ αὐτῶν ἢ ἑλικοειδῆ κίνησιν· 3,
 τὸ εἶδος τῶν Ὀφειῶν κινεῖται διὰ μέσθ τῶν κρικο-
 ειδῶν λεπίδων ὅπῃ εὐρίσκονται εὐθεῖαι διὰ μέσθ
 τῆς κοιλίαςτων, ἐναντίως μὲ ἐκεῖνας ὅπῃ ἔχουσιν
 ἐπάνω εἰς τὴν ῥάχην καὶ εἰς τὰ ἄλλα μέρη τῆς Σώ-
 ματος· λοιπὸν τὰ ἄκρα τῶν λεπίδων ὅπῃ ἐξέχουσιν
 ἔξω τὸ περισσότερο εὐρισκόμενα εἰς τὸ ἄκρον
 τῶν ὀπίωθεν ἀπὸ κεφαλῆς ἕως εἰς τὴν ἕραν γλυ-
 σρῶσιν ὀλίγον ἐπάνωθεν, εἰς τρόπον ὅπῃ ὅταν
 κάθῃ μία λεπίς τραβιχθῆ ὀπίωθεν, ἢ ἀνορθωθῆ

μονόθυρα ἄγκογχα, ζῶσι μόνον εἰς τὰ ὕδατα, καὶ
 θαλάσσης· λεπάς, ἐνθαλῖς, φιλογρήνη, γιγάντι-
 ον, ναυαλῖς, κτ. δ'. Σκελώδη, ὡς ὁ εἰχίνος (αὐτὸς
 ἔχει ἕως 2000 ἀκάνθια ἐξ ὧν τὰ 1400 κινῶνται)
 αὐτῆ εἶδη τρία, ὁ ἀσερίας, ὁ ἔγκρινος κτ. ε'. Κο-
 ραλλιώδη ὡς ὁ λιχίνοειδῆς, ὁ σπογγίτης· ὁ ἴσις,
 καὶ ἱππερίς, τὸ καὶ εὐγενές ἢ κόκκινου Κοραλίου· γοργόνου,
 ἀντίπαδος, ἀλκυώνιον, σπόγγος, σιφώνειον, κορα-
 λῖνα, σέφανοι, (αὐτῖα) πολυζωνίας κτ. ς'. Ζωόφυ-
 τα ὡς ὁ ὑπόπτερος, ὁ φωσφόρος, ἡ ὕδρα, ὁ βρα-
 χίων, ὁ σεντόρειος, τὸ χάος, ὁ ἴψ κτ.

ὀλίγον ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῆ μὴς αὐτῆς, τὸ ἔξωθεν αὐτῆς ἄκρον ἀπομακρύνει ὀλίγον ἀπὸ τὸ Σῶμα διὰ τὴν ἀκρυβίση εἰς τὴν Γῆν, τὸ ὅποιον διὰ τῆς συνεχῆς ἐνεργείας ὄλων αὐτῶν τῶν λεπίδων παράγει τὴν σφραγισθῆ κίνησιν τῶν Ὀφειῶν· 4, ἡ κίνησις τῶν Κοχλίων γίνεται διὰ τῆς κυματοειδῆς ἐνεργείας ἐνὸς μακροῦ καὶ πλατέος δερμάτος ὅπῃ ἔχουσιν εἰς τὰ δύο μέρη τῆς κοιλίας τῶν, ἐκεῖνο ὅμως ὅπῃ κάμνει καὶ προκολλῶνται εἰς κάθε εἶδος ἐπιφανειῶν, καὶ εἰς κάθε εἶδος θέσεων, εἶναι μέρος μὲν ἡ γλοιώδης καὶ ἰξώδης ὕλη ὅπῃ εὐγαίνει ἀπὸ τὸ Σῶμά των, μέρος δὲ ἡ θλίψις τῆς Ἀτμοσφαιρας· 5, οἱ σκώληκες τῆ Μεταξίς εἰς τὸν καιρὸν ὅπῃ εἶναι ἀκόμη σκώληκες ἔχουσι μικρὰ ὀνύχια, ἀπὸ τὰ ὅποια τὰ ἔμπροσθεν εἶναι κοντὰ καὶ ἀγκιστροειδῆ διὰ τὴν τραβῶσι τὰ φύλλα κτ. εἰς τὸν ἑαυτὸν των, τὰ δὲ ὀπίσθεν ἔξ ἐναντίας εἶναι πλατεῖς παλάμαι, αἱ ὅποια ἔχουσι γύρωθεν μικρὰς λόγχας, μετὰ τὰς ὁποίας κρατῶνται πανταχῶ ὅπῃ εἶναι, εἰς τρόπον ὅπῃ ὅταν εἶναι εἰς τὴν σάσιν τῆς νύμφης ἢ χρυσαλίδος δὲν ἔχουσι τελείως ὀνύχια, μάλιστα μήτε κίνησιν, ἔξω μόνον μία βραχεῖα ἀπὸ τὸ ὀπίσθεν μέρος, καὶ ὅταν εἶναι ἔντομα, ἔχουσι τὰ ἀρμόδια κινητικὰ μέρη καθὼς αὐτὸ τὸ εἶδος τῶν Ζῴων· 6, παρατήρησεν ἕνα θαυμάσιον μηχανισμόν τῶν χιλιοπόδων ἢ πολυπόδων εἰς τὸν τρόπον τῆ περιπατεῖν, καθὲν ἀπὸ τὰ ὀνύχιά των ἀπὸ κάθε μέρος τῆ Σώματος ἔχει τὴν κίνησίν τε,

10, τὸ πάχος ἢ μᾶλλον τὸ μῆκος μερικῶν Ὄφρων εἶναι ἓνα πρᾶγμα ἐξαισιώτατον· ἐγὼ εἶδον τὸ ὀλόκληρον δέρμα ἑνὸς ὄφρος καλεμένον Κροτάλος, (α) εἴκοσι δύο ποδῶν τὸ μῆκος, καὶ μερικοὶ ἔχουσιν ἕως 30 ἢ 40 ποδῶν μήκους· 11 τὰ Ἑρπετὰ τῶ εἶδους τῶν ὄφρων ἀπὸ ὅλα τὰ ζῶα διάγασσι μίαν σκληρὰν ζωὴν, διὰ τῆτο βλέπομεν ἀγγέλυα, ὄφεις, κτ. ὅπῃ ζῶσι καὶ κινῶνται, καὶ μάλισα ἔχουσιν δύναμιν διὰ πολὺν καιρὸν ἀφ' ἧ τὰ κόψη τινὰς τὴν κεφαλὴν, καὶ ἐφ' ἧ τὰ ξεφλεδίστη καὶ τὰ ξεκοιλιάση· ἡ αἰτία τῆτος εἶναι, ἐπειδὴ τὸ κρέας τῶν εἶναι σερρώτερον, δυνατώτερον, καὶ συμπαγιώτερον ἀπὸ τὸ κρέας τῶν ἄλλων ζῶων, εἰς τρόπον ὅπῃ ἡ ἐνέργεια τῶν ζωτικῶν πνευμάτων ὅπῃ εἶναι αἱ αἰτίαι τῆς κινήσεως αὐτῶν, διαρκεῖ περισσό-

(α) Σημ. Ὁ Κρόταλος εὐρίσκεται εἰς τὰ θερμὰ κλίματα τῆς ἀρκτικῆς Ἀμερικῆς· τὸ εἶδος τῆτος τῶ ὄφρος εἶναι πολλὰ διαφορετικὸν ἀπὸ τῆς ἄλλης ὄφεις, καὶ μάλισα ἀπ' ὅλα τὰ ζῶα, διὰ τὴν ἀκατάληπτου κερματοειδῆ ἀρμονίαν, καὶ κρότου ὅπῃ γίνεται εἰς τὸ ἄκρον τῆς Οὐρᾶς τε· ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀργάνων αὐτῆς εἶναι τόσον θαυμασίως συνδεμένος, ὅπῃ ἀπὸ ἓνα μόνον ὀργανοῦ ἀναβαίνει μετὰ τὴν ἡλικίαν ἕως 40, καὶ τὸς μετὰ τὴν λάμψιν τῶν ὀμμάτων τε κατεβάσει τὰ πτηνὰ ἀπὸ τὰ δένδρα εἰς τὸ σῶμα τε, ὡς λέγουσιν· οἱ Νέγροι τῆς τρώγουσι μετὰ ἀδιαφορίαν, καὶ τῆς ἡμερώνουσιν εἰς τὰ ὀσπῆτιά των· Blumenbach's φυσικὴ ἰσορία· serpentes.

τερον εις αυτα τα ζωα παρα εις αλλα· 12, ὅ
 ῥεδι ἀναφέρει, ὅτι οἱ ὄφεις καὶ αἱ ἔχιδναι ὄχι μό-
 νον ἡμέρας καὶ ἐβδομάδας Ζῶσιν, ἀλλ' ἔτι πολλὰς
 μῆνας χωρὶς νὰ φάγωσιν· ὅταν εἶναι κλεισμένα
 εἰς μίαν θήκην προσέτι βεβαιώνει ὅτι εἰς τὸ τέ-
 λος ὀκτώ, ἐννέα ἢ δέκα μηνῶν, ἡμπορεῖσι νὰ δαγ-
 κάσωσι καὶ νὰ ρίψωσι τὸ φαρμάκιτων· ἔὰν ὅμως
 τὸ ἀγγεῖον εἶναι ἀνοικτὸν, καὶ ἡμπορεῖσι τοιοῦτοτρό-
 πως νὰ ἀναπνέωσι τὸν Ἀέρα, θνήσκουσιν εἰς ὀ-
 λίγον καιρὸν δι' ἔλλειψιν τροφῆς· 13, μερικὰ ἐρ-
 πετὰ, ὡς οἱ γήινοι σκώληκες, αἱ κοχλῖαι κτ.
 εἶναι ἐρμαφρόδιτα, δηλ. ἔχουσι τὰ γεννητικὰ
 μόρια τῆ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς, τὸ ἴδιον σκω-
 λῆκι εἶναι εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν ἀρσενικὸν καὶ θηλυ-
 κὸν, καὶ συνστιάζονται ἀμυβαίως τὸ ἓν μὲ τὸ ἄλ-
 λο· τὰ γεννητικὰ μόρια τῶν κοχλιῶν εὐρίσκον-
 ται εἰς τὴν λαιμόντων κατ' ἀκρίβειαν ὑποκάτω,
 τῆς κεφαλῆς των· ἔὰν θέλητε νὰ μάθητε περισ-
 σότερον περὶ τῆς ἐξαισίσ φύσεως, περὶ τῶν δια-
 φόρων εἰδῶν, καὶ μερικῶν πραγμάτων ὅπῃ μόνον
 εἰς τὰ ἔρπετα ἀνήκουσι, θέλετε εὐχαριστηθῆ, ἀ-
 ναγνώσκοντας τὴν Φυσικὴν Ἱστορίαν τῶν διαφορῶν
 τοπαρχιῶν τῆς Ἀσίας, Ἀφρικῆς, καὶ Ἀμερικῆς.
 καὶ τῶν Νήσων τῆς νοτίς Θαλάσσης. (α)

(α) Σημ. Τὰ Ἀμφίβια διαίρουνται εἰς δύο τάξεις, α'. εἰς
 Ἐρπυσικὰ τετράποδα, ὡς αἱ χελῶναι, ἔξ ὧν ἡ με-

Ε'ρ. Σᾶς εὐχαρισῶ κατὰ πολλὰ, αὐθένταμ8, ἡμ-
πορῶ πολλὰ νὰ ὠφεληθῶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν εἶδησιν,
ὅταν ἡ θελα ἔχη εὐκαιρίαν· ἀλλ' εἶπετέ μοι, παρα-
καλῶσας, ἔχετε νὰ μὲ διδάξητε κἀνένα ἀ-
ξιοσημείωτον, περὶ τῆς φύσεως ἐκείνων ὅπῃ ὀνο-
μάζετε Κογχύλα ἢ Ὀσρακοδέρματα. (α) .

γίσι· ὁ Μῶδας, αὐτὸς εἶναι θαλάσσιος, ξυγοςατεῖ
ἕως 8 καντάρια· ἐγὼ εἶδον μίαν τοιαύτην χελώνην
ἐν τῇ κατὰ τὸν Εὐξείνιον πόντον Σωζεπόλει, τὴν
ὁποίαν εὐγαλον ἐκ τῆς θαλάσσης μὲ τὴν πόχην καὶ
ζυγιαθεῖσα ἦτον 25 ὀκάδες, τὰ κόκκαλάτης ἦσαν
ὠραιότατα, ἡ δεισιδαιμονία ὅμως τῶν ἐγκατοίκων,
τῆς ἐπαραινῆσε νὰ τὴν ἀφήσωσι πάλιν νὰ φύγη
εἰς τὴν θάλασσαν, λέγοντες, ὅτι εἶναι τὸ σορχεῖον
τῆς πόχης (Ταλιανί8). οἱ Βαθρακοὶ (εἶδη αὐτῶν 10)
ὁ δράκων, αἱ γχεσέραι (σαῦραι) ὁ κροκόδειλος,
ἔτος ἔχει μᾶκρος ἕως 30 πόδας, ζῆ περισσότερον
ἀπ' ὅλα τὰ ἀμφίβια κατὰ τὸν Hufeland, ὁ χαμαι-
λέων ἢ σαλαμάνδρα, κτ. β'. εἰς Ὁ φιδεῖς, ὡς ὁ
κρόταλος, ὁ βύας, ὁ κλεῦρος, ἡ ἔχιδνα, ὁ φραγί-
λης, τὰ ἀμφίβαινα, οἱ ὕδατόφεις, κτ.

(α) Τὰ διάφορα εἶδη τῶν ὀσρακοδερμάτων, δὲν εἶναι
εἰσέτι μήτε καλῶς γνωστὰ, μέτε καλῶς διηρημένα ἀπὸ
τῆς Φυσιολόγης, καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν τῆτο νὰ γί-
νη, ἐπειδὴ εἶναι πολυάριθμα, καὶ ὁ κύριος αὐτῶν
τόπος τῆς κατοικίας εἶναι τὸ βάθος τῆς θα-
λάσσης.

2. Μ' ὅλον τῆτο θέλω ἀγωνισθῆ νὰ ἐπαραινῆσω
μερικὰ τὰ πλέον κοινότερα, καὶ τὰ πλέον ἀξιολογώτερα
αὐτῆς τῆς τάξεως, ὅπῃ θέλω βάλῃ εἰς τάξιν κατὰ

Α' π. Θέλω σᾶς εἰπῆ πολλά ὀλίγα καὶ περὶ αὐτῶν εὐχαριστέμενος μόνον νὰ σᾶς εἰπῶ διὰ βραχείων. 1. "Οτι

τὸν ἀκόλουθον τρόπον· μεταξύ τῶν Ὄσρακοδερμάτων, ἄλλα μὲν εἶναι μονόθυρα, δηλ. ἔχῃσι μόνον ἓν ὄσρακόδερμα, ἄλλα δὲ δίθυρα, δηλ. ἔχῃσι δύο ὄσρακοδέριμα, καὶ κλείωσι.

3. Εἶναι πολλά μονόθυρα ὄσρακοδέριμα ὅπῃ εἶναι διάφορα τόσον ὡς πρὸς τὸ ὄψάριον, ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὸ εἶδος τῆς ὄσρακοδέριματος· μερικά ἀπὸ αὐτὰ ἔχῃσι πολλά μέρη διακεκριμένα π. χ. τὴν κεφαλὴν, τὰ σκέλη, κεράτια, κτ. ὅπῃ εἶναι ἔξω ἀπὸ τὸ ὄσρακόδερμα· ὁ, τιλογῆς, τὸ εἶδος τῶν Ἀσακῶν, καὶ τὸ εἶδος τῶν Καρκίνων, ἄλλα εἶναι ὅλως δι' ὅσον κλεισμένα εἰς τὸ ὄσρακόδερμα, ἔξω μόνον ὅταν ζελήσωσι νὰ κινηθῶσιν ἢ νὰ περιπατήσωσι, τὲλκχιου δὲν ἔχῃσι τελείως κἀνένα μέρος ὅπῃ μένει ἔξω ἀπὸ τὸ ὄσρακόδερμα, ὡς τὸ εἶδος τῶν κοχλιῶν, τῶν κτενίων, κτ.

4. Ὁ Ἀσακός εἶναι τὸ πρῶτον ὄσρακόδερμον, αὐτοὶ εὐρίσκονται μίσα εἰς τὰς τρύπας τῶν βράχων· ἔχῃσι τέσσαρα ὀνύχια ἀπὸ κάθε μέρος, δύο μεγάλης βραχίονας, καὶ μίαν πλατεῖαν ἔραν, μετὰ τὰ ὅποια περιπατῶσι πολλά ὀγλήγωρα· λέγουσιν ὅτι ὅταν ἓνας ἀπὸ τῆς βραχίονάστων κοπῆ ἢ ζεχωρισθῆ, αὐξάνει ἄλλος εἰς τὸ ἴδιον μέρος εἰς ὀλίγον καιρὸν· κἀνένα ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα ζῶα δὲν ἔχῃσιν αὐτὸ τὸ προνόμιον, νὰ ἠμπορῶσι δηλ. νὰ ξαναποκτῶσιν ἓνα μέρος ὅταν τὸ ὑσερηθῶσι μίαν φοράν, παρὰ μόνον τὸ τῶν Καρκίνων· μερικοὶ Φυσιολόγοι ζέλῃσιν ὅτι ἡ γαρίδα εἶναι ἑρμαφρόδιτος· ἄλλοι δὲ ἀμφιβάλλουσι περὶ αὐτῆς· ἀριθμῶσιν ἕως τριάκοντα εἶδη Καρκίνων· οἱ

αὐτὰ τὰ πλάσματα εἶναι τὸ μέσον μεταξύ τῆς φύσεως τῶν Φυτῶν, καὶ τῶν Ζώων, καὶ λοιπὸν

ὅποιοι ὅλοι εἶναι σχεπασμένοι ἀπὸ ὄσρακοδέρματα. τὸ εἶδος τῶν ἄσακων περιέχει τὰ παγερία, τὴν καραβίδα, κτ.

5. Ὁ Κάβηρας εἶναι μετὰ τὴν Καρραβίδα τὸ ἀξιοθωρήτου ὄσρακοδέρμα· οἱ πόδες τε καὶ οἱ βραχίονες εἶναι ὁμοίως σχεδὸν μὲ τὰ μέρη τῶν καρραβίδων κατὰ τὸν ἀριθμὸν· κατὰ τὰ μέρη, καὶ κατὰ τὸ εἶδος, ἀλλ' αὐτοὶ περιπατῶσιν εἰς τὰ πλάγια· τὰ ὄμματα ἐξέχουσι περισσότερον ἀπὸ τὰ ὄμματα τῶν ἄσακῶν· καὶ ἔχουσι κεράτια πολλὰ μικρὰ· ζῶσι μετὰ τῶν πετρῶν καὶ τῶν βράχων, ὡς αἱ καρραβίδες· καί μίαν φοράν δὲν τὴς εὐρίσκομεν εἰς τὴν ξηρὴν· ἔξω μόνου ὅταν εἶναι νέοι καὶ μικροὶ τὴς εὐρίσκομεν εἰς τὴς αἰγιαλούς, εἰς δὲ τὸν καιρὸν τῆς ἐκροῆς αὐτοὶ συνάζονται εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν καὶ κρύπτονται εἰς τὰς πέτρας, διὰ τὴν χύσασιν τὰ ἀυγάτων· τὸ εἶδος τῶν καβέρων ἢ καρκίνων περιέχει ἀκόμη ἄλλα εἶδη ὡς τὰ σφαλάγγια τῆς θαλάσσης, κτ.

6. Ὁ θαλάσσιος Ἰσὴρ εἶναι ἓνα ἄλλο εἶδος μονοθύρων· αὐτὸς ἔχει τέσσαρα ὄξεα μέρη, ὅπῃ εὐγαίησιν ἀπὸ τὸ σῶμά τε καὶ ἐνίοτε πέντε, ὡς ἀπὸ ἓνα κέντρον, καὶ διὰ τὴν κινήσιν διαφόρως ἔμπροσθεν καὶ ἔπισθεν κτ. τὰ γυρίζει· τὸ σῶμα αὐτῆ τῆ εἴδους τῶν ὄσρακοδερμάτων εὐρίσκεται εἰς τὸ μέσον τῆ σῶματός τε, καὶ ἔχει ὀδόντια· αὐτὸς ἔχει πολλὰς μικρὰς προβοσκίδας ὅπῃ ἀφήνει εἰς τὴν λάσπην τῆς θαλάσσης, καὶ μὲ αὐτὰς ῥεφᾷ τὴν τροφήν τε, ἀκόμη δὲν εὐρήκαν τὰ ὄργανα τῆς χωνεύσεως, καὶ τὰ γεν.

ἀπὸ ὅλα τὰ ποιηθέντα παρὰ Θεῶ ζῶα, αὐτὰ εἶναι τὰ ἀτελέερα. 2. Διὰ τῆτο τὰ ὀνομάζουσι

νητικά αὐτῆ, μήτε τὸν τόπον ὅθεν εὐγαίνουσι τὰ περιπτώματα τῆς κοιλίας τε.

7. Τὸ πλέον ἀξιοθεώρητον τῶν ὄσρακοδερμάτων εἶναι ὀδενδρώδης Ἰσκήρ, ὀνομάσθη δὲ ἕτως, ἐπειδὴ τὸ μικρόν τε σῶμα εἶναι ὡς κέντρον ὅθεν εὐγαίνει τριγύρω αὐτῆ ἕνας ἄπειρος ἀριθμὸς κλόνων, τῶν ὁποίων αἱ πολυἀριθμοὶ καὶ λεπταὶ ὑποδιαίρέσεις αὐτῶν κηματίζουσι ἕνα εἶδος νήματος, τὸ ὁποῖον, αὐτὸ μικρὸν ζῶον, ῥίπτει αὐτὰ εἰς τὸ κινῆγιτε ὅταν τὸ ἔχει κρατημένον πλέωντας εἰς τὸ νερὸν· ἢμπορεῖ νὰ ἰδῆ τινὰς ἕνα ὀψάριον αὐτῆ τῆ εἶδος εἰς τὸ μείον τῆς βασιλικῆς Συντροφίας εἰς τὸ Cranecurt, τῆ ὁποία αἱ ὑποδιαίρέσεις τῶν κλόνων εἶναι περισσότερον ἀπὸ 20000.

8. Εἶναι ἀκόμι καὶ ἄλλα ὄσρακοδέσματα, τῶν ὁποίων ἡ φύσις εἶναι πολλὰ παράξενος ὡς ἡ λεπὰς, τὸ αὐτὶ τῆς ἀφροδίτης, ὁ θαλάσσιος ἐχίνος, τὰ κεντρῶδη ὄσρακα, τὰ ὁποῖα εἶναι κελλεῖα ὅπῃ περιέχουσι μικρὰ ὀψάρια ἀπὸ τὸ εἶδος τῶν ὄσρέων, ὁ θαλάσσιος ἵππος, ὁ καυλικὸς σκώληξ, καὶ ἄλλα πολλὰ.

9. Πολλὰ μονόθυρα ὄσρακοδέσματα εἶναι ἐλικοειδῆ, ὡς ὀναυτίλος, τὰ κοχλιῶδη μονόσρακα πολλῶν εἰδῶν μεγάλων καὶ μικρῶν, ἡ ἀράχνη τῆς θαλάσσης, ἡ μήτρα, ἡ ἄρπη, αἱ κοχλῖαι, καὶ ἄλλα τοιαῦτα εἶδη· μερικὰ ἐξ αὐτῶν εἶναι τόσον μεγάλα ὅπῃ ζυγοςατῆσι ἕως 10 λίτ. τὰ θαυμαστικὰ χρώματα μερικῶν ὑπερβαίνουσι τὰ χρώματα τῶν πτηνῶν, κατὰ τε τὴν ποικιλότητα, κατὰ τὴν τάξιν, κα-

Ζωόφυτα, ἐπειδὴ τρέφονται μὲν μὲ τὸ σῶμα,
καὶ θῶς καὶ τὰ ἄλλα ζῶα, αὐξάνουσι δὲ, καὶ μένουσι

τὰ τὴν ζωηρότητα· ἀπὸ τὸ ὄσρακοδερμου ὀνομαζόμενου Πορφυρά, ἐλάμβανον οἱ παλαιοὶ τὴν πορφυρὰν βαφὴν, μετὰ τὴν ὁποίαν ἔβαπτον τὰ ῥῆμα, ὡς τόσον τάρα τὸ κρεμῆζι ἢ ἡ βῦσσος, κάμνει παρομοίως ἓνα πορφυρῶν χρῶμα πολλὰ καλῆτερον, καὶ βασιᾶ περισσότερο καιρὸν.

10. Τὸ δεύτερον εἶδος τῶν Ὀσρακοδερμάτων εἶναι τὰ δίθυρα, ἢ γοι ἐκεῖνα ὅπερ ἔχουσι δύο ὄσρα, καὶ ἀνοίγονται ἀπὸ δύο ὅμοια μέρη, εἰς αὐτὴν τὴν τάξιν τὸ ἀσπίδι ἔχει τὸν πρῶτον τόπον, ἔπειτα αἱ πίνναι, τὰ κτένια, τὰ μύδια ἢ μῦες, καὶ τέλος πάντων ὅλα τὰ ἄλλα αὐτῶν εἶδη.

„Δίθυρα λέγονται τὰ δυσὶν ὄσρακοῖς περιεχόμενα, Μονόθυρα δὲ τὰ ἐνὶ, Σαρκώδη δὲ ὡς ἡ λεπὰς, Στρομβοειδῆ ὡς ὁ Ἐχῖνος, καὶ τὰ μὲν Λειόσρακα ὡς ὁ Σωλήν, καὶ Μῦες, τὰ δὲ Τραχέα ὡς αἱ Πίνναι, καὶ τὰ λιμόσρακα, Ἄριστοτ.”)

11. Ὀνομάζουσιν εἰς αὐτὰ τὰ ζῶα, ἀκίνητα ὄσρακοδέρματα, ἐπειδὴ καὶ δὲν ἠμποροῦσιν νὰ κινηθῶσιν ἀπὸ ἓνα μέρος εἰς ἄλλο, μήτε νὰ ἀλλάξωσι τόπον, (ἐκτὸς τῶν λεπάδων καὶ κτενίων) θέλουσιν ὅτι αὐτὰ εἶναι ἐριμαφρόδιτα, ἐπειδὴ δὲν ζητῶσι κἀνένα ἄλλο ζῶον ἐναντίας φύσεως διὰ νὰ συνησιασθῶσι μὲ αὐτὸ, καὶ ἐπειδὴ χωρὶς αὐτῆς ἡ φύσις τοῖς δίδει αὐτὴν τὴν δύναμιν τῆς γεννᾶν.

12. Τὸ ὄσρακον κατοικεῖ μέσα εἰς τὰ ὕδατα, διὰ νὰ μὴ μείνη ποτὲ χωρὶς νερόν, ἀλλ' ἡ πεταλὶς εὐρίσκειται τοιᾶτω τρόπῳ εἰς τὴν αἰγιαλὸς, καὶ εἰς τὴν

προσκολλημένα ἐντῷ ἑαυτοῖς ὄσρακον μὲ μίαν μεμβράναν, χωρὶς γὰ κινήθῳσι, καθὼς αὐξάνουσι καὶ

παραθαλασσίης βράχης ὅπῃ μένουσιν χωρὶς νερὰ εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἐκροῆς· ὁ Σωλὴν εἶναι πάντοτε χωμένος εἰς τὸν ἄμμον καὶ εἰς τὴν λάσπην, ὁμοίως καὶ ἡ Πίννα, εἰς τόπος, τῆς ὁποίας ἡ θάλασσα δὲν τὲς ἀφῆνει ποτὲ εἰς τὸν καιρὸν τῶν παλιρροῶν.

13. Τὰ Ἀσρίδια, καὶ αἱ Πεταλίδες τρέφονται ἀπὸ καίποια εἶδη φύκων, καὶ ἀπὸ τὰ λεπτότερα μέρη τῆς λάσπης τῆς θαλάσσης καὶ τῆς ἄμμου· ὁμοίως καὶ ἀπὸ τὰ νερὰ τῆς θαλάσσης ὅπῃ τὰ βρέχει, φαίνεται, ὅτι ὁ Σωλὴν τρέφεται ἀπὸ τὴν γῆν ὅπῃ ἀπερᾶ διὰ τῆς σώματόςτη· καθὼς καὶ οἱ σκώληκες τῆς γῆς.

14. Ὁ Λεβενχοέκιος λέγει, ὅτι αἱ χενάδες γεννῶσι τὰ αὐγάτων εἰς τὸ ἔξωθεν μέρος τῶν ὄσρέων αὐτῶν, καὶ ὅτι αὐτὰ τὰ αὐγά αὐξάνουσιν ἀνεπαισθήτως ἕως γὰ γένωσιν ἐντελῆ, εἰς αὐτὸν τὸν καιρὸν φαίνεται ἐν μέρος τῆς φλέδας τῆς αὐγῆς, εἰς τὸ κάλυμμα ὅπῃ σκεπάζει τὸ ζῶον, ἕως ὅπῃ αὐτὸ τὸ κάλυμμα γὰ γένη ἐν σερρὸν καὶ σκληρὸν ὄσρακον· φιλοσοφ. συνδ. ἀρθ. 336.

15. Ὁ Στραχᾶν βεβαιοῖ ὅτι εἶδεν εἰς τῆς αἰγιαλὸς τῆς Κεΐλαν ἕνα ὄσρεον ἐνός ποδὸς διαμέτρου, καὶ ὅτι τὸ ὄσρακόδεριμον ἠυξήνθη ἕως τριῶν ποδῶν διαμέτρου κατὰ τὸ πλάτος, καὶ ἐνός ποδὸς κατὰ τὸ πάχος ὁπότεν ἐχάλασε τὸ κρέας. φιλοσοφ. συνδ. ἀρθ. 282. (τῆτο Καλεῖται Ναυαλὶς)

16. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εὐρίσκομεν μαργαριτάρια διαφόρου μεγέθους μέσα εἰς τὰ δέρματα τῶν ὄσρέων, πιννῶν, μυδίων, καὶ λ. π. καὶ μάλισα εἰς ἐκεῖνα ὅπῃ ὀνομάζονται Μητέρες τῶν Μαργαριταρίων, εἰς τὰ

τὰ Φύτὰ κ' κρατῆνται εἰς τὴν γῆν ἀπὸ τὰς ῥίζας·
 π. χ. οἱ Κοχλῖαι, τὰ Ὄσρεα, αἱ Πίνναι κ' ὅλα
 τὰ εἶδη τῶν Κογχύλων. 3. Τὰ ὄσρεα τέτων τῶν
 καταφρονιτικῶν ζώων, εἶναι μ' ὅλον τέτο ἐχημα-
 τισμένα μὲ μίαν ἐξάισιον τέχνην, ὠραιότητα,
 κ' ἡ δύστητα· μερικά εἶδη τῶν Κογχύλων, Κτενίων,
 Περφυρῶν, κτ. πόσας κύκλους, πόσας ἐλικροει-
 δεῖς γραμμὰς, κ' ἄλλας περιέργας γύρας δὲν ἔχου-
 σιν; αὐτὰ τὰ Ὄσρακοδέρματα δὲν ὠφελῶσι περισ-

ὅποια εὐρίσκονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀφθόνως· τὰ
 Μαργαριτάρια ὅπῃ εὐρίσκομεν μερικάις φοραῖς εἰς
 τὰ σώματα αὐτῶν τῶν ὄσρέων, φαίνονται περισσό-
 τερον ὅτι εἶναι πέτραι ἀπὸ χαλίκια, παρὰ ἀληθῆ
 μαργαριτάρια, κ' διὰ τέτο δὲν τιμῶνται τόσον.

17. Ἐκτὸς τῶν ἄνω εἰρημένων Ὄσρακοδερμάτων,
 ἡμπορεῖ νὰ εὔρη τινὰς πολλὰ ἄλλα εἰς τὰ συγγράμ-
 ματα τῶν Φυσιολόγων, κ' ἀκόμι περισσότερα εἰς
 τὰ ἔργα τῆς ἰδίας φύσεως, τὰ ὅποια ἀφήνομεν εἰς
 τὴν ἀναζήτησιν, κ' ἐπιτηδειότητα τῶν μελλόντων
 αἰώνων διὰ νὰ τὰ εὔρωσι· οἱ Φυσιολόγοι ἀποκτώ-
 σιν ἀναμφιβόως κατ' ὀλίγον νέας εἰδήσεις περὶ αὐ-
 τῶν, κ' εἰς τὸ ἐξῆς θέλωσι μᾶς δώσῃ μίαν ἐντελε-
 σέραν ἰσορίαν ἀπὸ τὴν τωρινὴν.

Σημ. πρὸ δεκαπέντε ἡδὴ χρόνων ἤρξατο ἡ Φυσι-
 κὴ Ἰσορία νὰ αὐξάνῃ μὲ γιγαντιαία βήματα, αἱ νέαι
 ἐφευρέσεις συνέδραμον κατὰ πολλὰ εἰς τὴν αὐξησίν-
 τος, κ' ἔφθασεν εἰς ἕνα μέγιστον βαθμὸν· ὅλα τὰ
 γένη τῆς Ἑυρώπης εἶναι πεπλατισμένα ἀπὸ φυσικ-
 κὰς ἰσορίας, ἡμεῖς δὲ κατὰ πάντα δυσυχεῖς.

σοτερον μάλισα διὰ τὴν εὐχαρισήσωσι τὴν Φαντασίαν καὶ πολυτέλειαν τῶν ἀνθρώπων; 4. αὐτὰ τὰ δέρματα ἢ οἰκίδια, διατηρῶσι καὶ φυλάττεσι καλῶς τὸ σῶμα αὐτῶν, τὸ ὁ ποῖον εἶναι μαλακὸν, καὶ χωρὶς κόκκαλα, ἀπ' ὅλα τὰ ἐξωτερικὰ συμβεβηκότα, τὰ ὅποια περικλειόμενα μέσα φυλάττωνται· 5. οἱ Κοχλῖαι εἶναι ἀξιοθεώρητοι κατὰ τῆτο· δηλ. τὰ ὄμματα αὐτῶν δὲν εἶναι εἰς τὴν κεφαλὴν καθὼς εἰς τὰ ἄλλα ζῶα, ἀλλ' εἶναι εἰς τὸ ἄκρον τῶν κεράτων αὐτῶν, τὰ ὅποια ἠμπορῶσι γὰρ τὰ ἀπομακρύνωσι, ἢ γὰρ τὰ πλησιάζωσι εἰς τὴν κεφαλὴν καθὼς θέλωσι· 6. τὰ Σώματα αὐτῶν δὲν ἔχουσι τελείως κόκκαλα, μήτε παρομοιοῦντι μὲ αὐτὰ, ἀλλ' εἶναι συνθεμένα ἀπὸ μίαν μεμβρανώδη ὕλην, ἀνάλογον τῆς κρέατος, καὶ τῶν μυῶν αὐτῶν· αὐτοὶ ἔχουσι πολλὰ ἐσωτερικὰ ὄργανα τῆς ζωῆς τὰ ὅποια φαίνονται ὅταν τὸς ἀνατέμη τινὰς· ποῖον ὅμως εἶναι τὸ ἐσωτερικὸν σχῆμα, καὶ ἡ ἐνέργεια αὐτῶν τῶν ὀργάνων, δὲν ἠμπορεῖ γὰρ τὰ ὀρίσῃ τινὰς θετικῶς, ἐπειδὴ τὰ ἔντερα αὐτῶν τῶν ζώων πολλὰ ὀλίγον παρομοιοῦν μὲ τὰ ἔντερα τῶν ἐντελεζέρων ζώων· ὄρα ρ. 128. δύο συνδριασμένους Κοχλῖας ἦτοι Σαλιάγκας.

Ἐρ. Αὐτὰ ὅπῃ μοι ἐξηγήσατε ἤδη εἶναι κατὰ πολλὰ θαυμάσια, καθὼς καὶ ἐκεῖνα ὅπῃ μοι εἶπατε περὶ τῆς φύσεως τῶν διαφόρων εἰδῶν τῶν Ζώων· ἀλλὰ πρὶν τελειώσωμεν αὐτὰς τὰς περὶ ζώων ὁμι-

λίας, εἶπατέ μοι παρακαλῶ, τί σοχάζεσθε περὶ τῶν Γρυπῶν, Φρίνικος, Δρακόντων, Σατύρων, Σειρήνων, Μονοκερώτων, Νηρείδων, κτλ. θέλετε ὅτι νὰ εὐρίσκηται κανένα παρόμοιον πρᾶγμα εἰς τὴν Φύσιν; (α)

(α) Τὰς ἱστορίας τῶν Δρακόντων, Σειρήνων κτλ. δὲν πρέπει νὰ τὰς πισεύη τις, ἐπειδὴ τὰ ὀνόματα αὐτῶν τῶν ζώων δὲν εὐρίσκονται τελείως εἰς τὰς συνθήκας τῆς βασιλικῆς Συντροφίας τῶν Λονδρῶν, ἣτις καθὼς ἰξεύρομεν ἔχει ὅλας τὰς ἀναφορὰς ἀπὸ τῆς καλλιτέρας Συγγραφῆς, καὶ σχεδὸν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς κόσμου, δὲν εἶδον νὰ ἀναφέρωσι τὸ παραμικρὸν περὶ παρομοίων πραγμάτων, εἰς τῆς ἑπτὰ τόμους τῆς ἐπιτομῆς τῶν συνθηκῶν παρὰ τῶν Lowthorp, Eames, καὶ Jones.

2. Ἡ φυσικὴ ἱστορία τῆς Παντὸς περιέχει τὰς ἀναφορὰς πολλῶν σοφῶν ὅπερ περιέγραψαν τὸν Μονοκέρωτα, μάλιστα ὁ ἀββᾶς Λαβὰτ λέγει εἰς τὴν περιήγησίν τε εἰς τὴν χώραν τῶν Ἀβησσινῶν, ὅτι αὐτὸ τὸ ζῶον ἔχει τὸ σχῆμα, καὶ τὸ μέγεθος ἐνὸς καλῆ ἐχηματισμένου καὶ ἀναλόγου ἵππου, εἶναι ἐρυθρόμαυρον κατὰ τὸ χρῶμα, με μαύρην ἔραν καὶ μαῦρον εἰς τὸ ἄκρον τῶν σκελῶν· προσέτι λέγει ὅτι οἱ Μονοκέρωτες τῆς tuaca ἔχουσι τὴν ἔραν πολλὰ κοντὴν οἱ δὲ τῆς Ninina (τοπαρχία τῆς Ἰνδίας) ἔχουσι τὴν ἔραν πολλὰ μακρὰν, ὡς καὶ ἡ τολύπη (χαίτη) τῶν μαλῶν· τόμ. δ'. σελ. 3.

3. Ὁ Δεμόντιος λέγει, ὅτι εἶδε τὴν κεφαλὴν ἐνὸς Δράκοντος εὐρισκομένην εἰς τὴν πόρταν τῆς ὕδατος εἰς τὴν πόλιν τῆς Ρόδε· αὐτὸς ὁ Δράκων εἶχε 33 ποδ. μῆκος, καὶ ἔκαμνε μεγάλην φθορὰν εἰς τὰς